

שבת דף סא

ולא ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה.

דיוק מהמשנה: הא יש ברגלו מכה - נפיק.

שאלת בירור: בהי מינייהו נפיק?

תשובה 1: אמר רב הונא: באותה שיש בה מכה, אלמא קסבר: סנדל לשום צער עבד.

תשובה 2: וחייא בר רב אמר: באותה שאין בה מכה, אלמא קסבר: לשום תענוג עבד, וזו

שיש בה מכה - מכתה מוכחת עליה.

ר' יוחנן סובר כרב הונא: ואף רבי יוחנן סבר לה להא דרב הונא, דאמר ליה רבי יוחנן לרב

שמן בר אבא: הב לי מסנאי! יהב ליה דימין. אמר ליה: עשיתו מכה!

דחייה: ודילמא כחייא בר רב סבירא ליה, והכי קאמר: עשית של שמאל מכה.

דיון בדברי ר' יוחנן בנעילת נעליים: ואזדא רבי יוחנן לטעמיה, דאמר רבי יוחנן: כתפילין כך

מנעלין. מה תפילין בשמאל, אף מנעלין בשמאל.

קושי: מיתבי: **כשהוא נועל - נועל של ימין ואחר כך נועל של שמאל!**

הכרעה: אמר רב יוסף: השתא דתניא הכי, ואמר רבי יוחנן הכי, דעבד הכי - עבד, ודעבד הכי -

עבד.

קושי: אמר ליה אביי: דילמא רבי יוחנן הא מתניתא לא הוה שמיע ליה? ואי הוה שמיע ליה -

הוה הדר ביה. ואי נמי שמיע ליה, וקסבר: אין הלכה כאותה משנה.

הכרעה אחרת: אמר רב נחמן בר יצחק: ירא שמים יוצא ידי שתייהן. ומנו - מר בריה דרבנא. היכי

עבד? סיים דימיניה ולא קטר, וסיים דשמאליה וקטר, והדר קטר דימיניה.

תגובה להכרעה: אמר רב אשי, חזינא לרב כהנא דלא קפיד.

עוד ברייתא בנושא: תנו רבנן: **כשהוא נועל - נועל של ימין ואחר כך נועל של שמאל, כשהוא חולץ -**

חולץ של שמאל ואחר כך חולץ של ימין. כשהוא רוחץ - רוחץ של ימין ואחר כך רוחץ של שמאל,

כשהוא סך - סך של ימין ואחר כך של שמאל והרצתו לסוך כל גופו - סך ראשו תחילה, מפני שהוא מלך

על כל איבריו.

ולא בתפילין.

דברי רב ספרא

נוסח 2 - אינו חייב חטאת	נוסח 1 - ולא בתפילין	למאן דאמר שבת לאו זמן תפילין
מאי טעמא - דרך מלבוש עבידא	לא צריך לומר	למאן דאמר שבת לאו זמן תפילין
לא צריך לומר	דילמא אתי לאיתויי ברשות הרבים	

ולא בקמיע בזמן שאינו מן המומחה.

הסבר "מומחה": אמר רב פפא: לא תימא עד דמומחה גברא ומומחה קמיע, אלא: כיון דמומחה

גברא, אף על גב דלא מומחה קמיע.

חיזוק מלשון המשנה: דיקא נמי, דקתני **ולא בקמיע בזמן שאינו מן המומחה** ולא קתני בזמן

שאינו מומחה - שמע מינה.

איזהו קמיע מומחה?	איזהו קמיע מומחה -
כל שריפא, ושנה, ושלש	כל שריפא שלושה בני אדם כאחד
למחויי קמיעא	למחויי גברא

שאלה: אמר רב פפא,

תלת קמיע לתלת גברי, תלתא תלתא זימני	איתמחי גברא ואיתמחי קמיע
תלתא קמיע לתלתא גברי, חד חד זימנא	גברא איתמחי, קמיעא לא איתמחי
חד קמיע לתלתא גברי	קמיעא איתמחי, גברא לא איתמחי
תלתא קמיע לחד גברא	קמיעא - ודאי לא איתמחי: שאלה: גברא איתמחי או לא איתמחי? מי אמרינן: הא אסי ליה, או דילמא: מזלא דהאי גברא הוא דקא מקבל כתבא? - תיקו

מאתר הדן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •

שאלה: איבעיא להו: קמיעין יש בהן משום קדושה או דילמא: אין בהן משום קדושה?
ניסיון להבין את השאלה: למאי הילכתא!

- אילימא לאצולינהו מפני הדליקה - תא שמע: הברכות והקמיעין, אף על פי שיש בהן אותיות ומענינות הרבה שבתורה - אין מצילין אותן מפני הדליקה, ונשרפים במקומן.
 - אלא לענין גניזה - תא שמע: היה כתוב על ידות הכלים ועל כרעי המטה - יגוד ויגזזו.
 - אלא ליכנס בהן בבית הכסא, מאי? יש בהן קדושה - ואסיר, או דילמא: אין בהן קדושה ושרי?
- ניסיון לענות ממשנתינו: תא שמע: ולא בקמיע בזמן שאינו מן המומחה. הא מן המומחה - נפיק. ואי - אמרת קמיעין יש בהן משום קדושה - זמנין דמיצטרך לבית הכסא, ואתי לאיתויינהו ארבע אמות ברשות הרבים!
דחייה: הכא במאי עסקינן - בקמיע של עיקרין.
קושי על הדחייה: והתניא: אחד קמיע של כתב ואחד קמיע של עיקרין!
דחייה אחרת: אלא, הכא במאי עסקינן - בחולה שיש בו סכנה.
קושי על הדחייה: והתניא: אחד חולה שיש בו סכנה ואחד חולה שאין בו סכנה!
דחייה: אלא, כיון דמסי, אף על גב דנקיט ליה בידיה - נמי שפיר דמי.

